

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calcvlo Laborantivm Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

Capvt VIII. Iter per Belgium ad Rhenum vsque.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12748

subscriptus. Anno vero 836. à concilio Aquisgranensi II. ad Pippinum Aquitania Regem missi Aldricus Cenomanica urbis & Herchinradus Parisiorum Episcopi. Atque ex hoc ipso coætaneo scriptore patet, Ercanradum tunc Episcopum fuisse, non Inchadum. In Parisiensi concilio an. 846. Erchenradus appellatur: apud Floardardum lib. 3. cap. 1. Ercamradus.

Mons Mar-
tyrum.

f Gallicè Mont-matre. in eo casus capite S. Dionysius Parisiorum Apostolus, cum SS. Rustico & Eleutherio, de quibus agemus 9. Octobris. Distabat is locus ab urbe Lutetiâ mille circiter passus, celebratus in annalibus nostris, quòd isthic in ade Deipara Virginis S. Ignatius Loyola cum Socijs aliquot, votus Deo nuncupatis, prima posuit conflanda Societatis fundamenta.

S. Dionysij
monaste-
rium.

g Sepultus fuit S. Dionysius in fundo Catulliaci, à Catullâ piâ muliere: ubi dein vicus coaluit, qui in Vitâ S. Genouefæ 3. Ianuarij cap. 4. nu. 16. Catholacensis appellatur, siue Catholacensis, & in 2. Vitâ n. 14. Catholicensis, diciturq; in sexto à Parisius miliario situs. Dagobertus Rex sumptuosissimam isthic ecclesiam & monasterium adificauit, quod varijs deinde privilegijs, reliquijs, Regum mausoleis ac donarijs ornatum.

Nov. cap. III. Bid.

C A P V T V I I I.

Iter per Belgium ad Rhenum usque.

35. **I**Nterim festinantes cum summâ alacritate iter suum peragere, deuenerunt ad villam, quæ a Gebaloha nominatur. Vbi, sicut antea multorum fides & deuotio remunerata, sic etiam quorundam contumacia dignâ est correptione castigata. Contigit namque ibidem, vt fluuiolum quemdam transire deberent.

Gebaloha
ms. Bod

berent. Quò cum proximarent, hi qui san-
ctum feretrum portabant, quatuor, qui po-
 steriora eius tenebant cornua, recto tramite
 per vadum aquæ incedere volebant. Totidem
 autem reliqui, priorem eius partem gestantes
 in humeris, pontem magis, per quem transi-
 rent, quærere se velle asseriebant, in tam præ-
 claro Sanctorum obsequio calceamenta sua
 madefacere dedignant. Qui cum ad pon-
 tem quemdam venissent, & venerabilem the-
 saurum secum portantes, super eum transi-
 rent, repente rupto sub pedibus eorum in-
 strumento lignorum, omnes illi, qui in vado
vel pedes intingere aspernabantur, ex alto
 cadentes, in profundo flumine submersi sunt;
 meritis tamen sanctorum artuum, quos fere-
 bant, illæsi euasere: illud verò sacratissimum
 feretrum ab eâ parte, quâ ab illis, antequam
 caderent, tenebatur, (mirum dictu) nemine
 contingente, in aëre pendeat immobile,
 donec accurrere possent, qui illud accipien-
 tes, ad vadum reueherent: atque ita demum
 cœpto itinere perrexerunt.

36. Ex quo loco non longum iter emensi,
 consuetum virtutis Dei testimonium ad com-
 probanda merita electi sui videre meruerunt.
 Id ipsum tamen, quod factum est, quo appel-
 letur nomine, non satis occurrit. Euentum fuisse
 dixerim? sed non solet res talis casu eueni-
 re. Miraculum nominem? sed id non magno-
 perè quisquam eorum admirabatur. Quis

H 5

energumens
 Bauacensis
 enim curatus

Sanctorum

in flumen, ms. B

fractio pontis

labuntur,

vado transi-

re abnuentes

ne madefice-

rent;

= deest in M

feretro eor

ceteris illa-

sis: nimirum

in ms. B

Nov. cap. ms.

Bodic

enim velut nouum miretur, quod saepius in-
tuetur? Mulier à dæmonio liberata est. Magna
Dei pietas, magnum Confessoris eius meri-
tum, rem alibi raram, in illo itinere fecit esse
vſitatam. Quæ tamen mulier tunc à valde
diurnâ vexatione ſaluata, (nam quindecim
annis eâ laborauerat) haudquaquam ingrata
ſuo extitit Saluatori. Cùm enim eſſet de ca-
ſtello, quod *b* Bauaca nominatur, non infimis
orta natalibus, relicta patriâ & parentibus,
Deo & S. Liborio ſe, dùm viueret, ſeruituram
deuouit; ſecutaque ſancta pignora vſque ad
locum, in quo hæcenus requieſcunt, in eo-
rum ſeruitio reliquum vitæ ſuæ ſpatium tranſ-
egit. Circa hæc eadem loca & alia plurima
ſunt in viâ oſtenſa miracula: ſed nobis feſti-
nantes illos ad patriam ſtylo proſequentibus
non vacat in ſingulis immorari.
37. Cùm ad Rhenum fluuium perueniſ-
ſent, erant in ſancto illo comitatu prouincia-
rum occidentalium populi infinitæ multitu-
dinis, qui de longinquis locis illuc ſecuti, iam
neceſſariò reuerti ad propria debuerunt. Oc-
currit verò nō minor mortalium numerus ex
nationibus orientalem eiſdē fluminis ripam
incolentibus; & maximè Saxones noſtri, quo-
rum confinia non longè ab amne memo-
rato diſtant. Ipsi enim nuper ad fidem vocati,
audita tantorum famâ ſignorum gregatim ex
ſuis vndique locis eò confluxere. Stabant igitur
in vtroque littore turbæ innumerabiles,
diuerſo

= deest in Ms
Ba.

1. 2. 3. 4. ms Ba

1. 2. Sancti ser-
uitio se de-
uouet:

plura ms.
alia mira-
cula:

Nov. Cap. ms. B.

1. 2. ms. Ba

plurimi pie
comitant

diuerso nimis affectu sese inuicem contem-
plantes. Siquidem suscepturis pretiosum illum *donec Rhe-*
thesaurum quantum gratulationis & gaudij, *num tray-*
dimissuris verò quantum mœroris & gemitus *ciant:*
hora illa attulerit, quis vnquam exprime-
re poterit? Denique statim vt sancti corporis *Sacri ms B*
baiuli nauem introierunt, vniuersa plebs, quæ
diutius sequi non valebat, vnanimiter sese in
terram prosternens, cum ingenti gemitu &
intentâ supplicatione B. Liborij se patrocínio
commendabat, testes quodammodò affectus
sui largos lacrymarum imbres effundens. Pari
modo & hi, qui in citeriore littore expecta-
bant, terræ aduoluti, sacra pignora cum
omni, quo poterant, honore suscipientes, &
gratias agentes Deo, læti cum laudibus de-
duxêre.

a Ms. Bodecen. Gebalhoja.

b Bauacum, *hic* Bauaca, oppidum est Hannonia Bauacum
antiquissimum, ac præcipua Romanorum in Neruijs vetus oppi-
statio, Βάγανον Ptolemeo, foriè Βαούανον, Bagacum dum.
Neruiorum Antonino, vti 15. Ianuarij diximus, cum
de Translatione reliquiarum S. Mauri Abbatis agere-
mus: pro quo est in tabulâ Peutingerianâ Baca Coner-
uio, pro Bacaco Neruio. Isthic Circi ruina visuntur,
ingentium adificiorum fundamenta, nec procul inde
aquaductuum vestigia, aliq; monumenta antiquita-
tis, atque illud ferè præcipuum, quòd septem vie mili-
taries Romanorum inde ad varias vrbes ducunt: qua-
rum quæ celeberrima, quòd per pagum Brunehault
ducta (restauratâ quidam non ineruditi à Brunehilde
Reginâ autumant, quo argumento, ipsi viderint) vul-
gò la Chauffee de Brunault appellatur, & Coloniam
vsque tendit, vti in Itinerario Antonini itur, Bagaco,
Vodgo-

Vodgoriacum, Geminiacum, Perniciacum (*meliùs*
Peruiciacum) Aduacam Tungrorum, Corioual-
lum, Iuliacum, Coloniã: *quorum locorum hæc nunc*
nomina sunt, & Gallica, totidem Teutonica: Bauay,
Woudray, Gemblours, Pervvez; Tongeren, Alt-
Falckenborg, Gulich, Colen.

Cap. Nov. ms. Bod.

CAPVT IX.

S. LIBORII corpus Paderbornam
deportatum.

*occurrit
cateruatim
Vestphali:*

38. Igitur ingressi Saxoniam, præ nimia sibi
Iobuante turbâ vix gradum mouere po-
terant. Totis tamen nisibus iter accelerantes,
tandem die tertio, id est, quinto Kalendarum
Iuniarum, quo tunc sacra Pentecostes solen-
nitas agebatur, ad desideratam diu Pader-
bornensem ecclesiam peruenerunt. A quâ
cùm adhuc tribus distarent millibus, iuxta
fluuium quemdam & Hedraha vocatum, ob
immensam multitudinem, quæ vsque ad me-
moratum locum sequi non poterat, in medio
campo Missarum celebrauere solemnia. Quæ
antequam finirentur, in eodem loco quin-
que pariter homines à varijs debilitatibus li-
berati, causam immensæ admirationis & læ-
titiæ tantam Dei virtutem videnti populo præ-
buere.

*Paderborn.
ms. Bod.*

*infirmi s.
sanati:*

Virtutis. ms. B.

39. Insuper eadem horâ in sæpè memo-
ratâ Paderbornensis monasterij ecclesiâ, cui
talis gloriæ decus per tanta terrarum spatia
affe-